

Sygnatura akt VIII Gz 149/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Górski

Sędziowie: SSO Piotr Sałamań

SSO Leon Miroszewski (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2013 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w W.

przeciwko Z. J.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 5 stycznia 2013 roku, sygnatura akt X GNc 554/11

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 stycznia 2013 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie w punkcie 1 oddalił wniosek powódki o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o zasądzenie kosztów postępowania zabezpieczającego, a w punkcie 2 oddalił wniosek o zasądzenie kosztów postępowania zabezpieczającego. W uzasadnieniu stwierdził, że powódka złożyła wniosek w dniu 12 listopada 2012 roku powołując się na postanowienie komornika sądowego z dnia 11 października 2012 roku, które uprawomocniło się w dniu 23 października 2012 roku, a więc już po upływie terminu do złożenia wniosku o przyznanie tych kosztów. Sąd Rejonowy uznał, że powódka przekroczyła dwutygodniowy termin na złożenie wniosku o przyznanie kosztów gdy powstały one po wydaniu orzeczenia kończącego postępowanie co do istoty. Zdaniem Sądu Rejonowego okoliczności wskazane we wniosku o przywrócenie terminu nie uzasadniają przyjęcie, że uchybienie terminu nastąpiło bez winy powódki.

Powódka wniosła zażalenie na to postanowienie domagając się jego uchylenia. Zarzuciła naruszenie art. 168 k.p.c. przez odmowę przywrócenia terminu do złożenia wniosku o przyznanie kosztów postępowania zabezpieczającego, oraz naruszenie art. 745 § 1 i 2 przez ich niezastosowanie pomimo zaistnienia ku temu przesłanek. W uzasadnieniu zażalenia powódka wskazała, że Sąd Rejonowy bezpodstawnie odmówił powódce przywrócenia terminu do złożenia wniosku, w sytuacji, gdy do uzyskania przywrócenia terminu nie jest wymagane udowodnienie, że strona nie dochowała terminu do czynności procesowej bez własnej winy, lecz jedynie uprawdopodobnienie tej przesłanki. Podniosła, że dochowała wszelkiej staranności by terminu dochować, natomiast otrzymała nieprawdziwą wiadomość z biura komornika, że postanowienie o ustaleniu kosztów zastępstwa radcowskiego w postępowaniu zabezpieczającym zostało odebrane przez pozwanego w dniu 22 października 2012 roku, natomiast na pismo do komornika o podanie

daty uprawomocnienia się tego postanowienia nie udzielono odpowiedzi do dnia 12 listopada 2012 roku, dlatego wniosek został złożony właśnie tego dnia, który został uznany za ostatni dzień terminu w oparciu o uzyskaną informację telefoniczną. Skarżąca dodała, że pismo komornika z informacją o rzeczywistej dacie uprawomocnienia się postanowienia o przyznaniu kosztów zastępstwa w postępowaniu zabezpieczającym otrzymała dopiero w dniu 3 grudnia 2012 roku. Na koniec powołała się na inne rozstrzygnięcia tutejszego Sądu Okręgowego przywracające termin do złożenia wniosku o przyznanie kosztów w postępowaniu zabezpieczającym.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie jest niezasadne.

Skarżąca nie zakwestionowała tego, że wniosek o przyznanie kosztów postępowania zabezpieczającego obejmujące koszty zastępstwa radcowskiego był złożony z uchybieniem 14 dniowego terminu do złożenia tego wniosku, liczonego od dnia uprawomocnienia się postanowienia o ustaleniu tych kosztów. W związku z powyższym trafnie wskazano w zażaleniu, że przedmiotem rozstrzygnięcia było ustalenie, czy zachodziła podstawa do przywrócenia uchybionego terminu, bo to przywrócenie determinowałoby przyznanie tych kosztów.

Rację ma skarżąca, że dwutygodniowy termin, o którym mowa, podlega przywróceniu o ile zachodzą przesłanki, o którym mowa w art. 168 § 1 k.p.c. Rację ma też, że w piśmie o przywrócenie terminu należy uprawdopodobnić okoliczności uzasadniające wniosek. Trzeba jednak dodać, że obowiązek ten należy traktować jako wymóg formalny, natomiast to sąd rozpoznający wniosek bada, czy uchybienie terminu czynności procesowej nastąpiło bez winy osoby, która dokonując czynności było obowiązana do jego zachowania.

Z samego wniosku o przywrócenie terminu wynika, że dowiedzenie się o czasie doręczenia pozwanemu postanowienia Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Strzelcach Krajeńskich P. G. nastąpiło poprzez informację telefoniczną. Zwraca uwagę to, że ani z wniosku, ani z zażalenia w niniejszym postępowaniu, nie wynika, kto konkretnie udzielił tej informacji. Dopiero w zażaleniu wskazano, że pełnomocnik powódki zadzwonił do Kancelarii Komorniczej. W dalszym ciągu nie wiadomo, czy udzielona informacja pochodziła od osoby, która dysponowała wiedzą o faktycznym czasie doręczenia postanowienia komorniczego z dnia 11 października 2012 roku. Nie ma więc żadnej możliwości, w oparciu o treść wniosku, a nawet w oparciu o treść zażalenia, weryfikacji twierdzeń skarżącej co do miarodajności uzyskanej informacji w takim stopniu, że można byłoby uznać, że skarżąca nie jest obowiązana do wyższej staranności.

Trzeba zauważyć, że nie może być uznane za wystarczające według miernika należytej staranności, takie postępowanie, które ogranicza się do kontaktu telefonicznego z nieznaną osobą, o niewiadomych kompetencjach, i to w sytuacji, gdy znany jest choćby adres poczty elektronicznej komornika (zob. oznaczenie komornika i danych kontaktowych w postanowieniu z dnia 11 października 2012 roku o ustaleniu kosztów zastępstwa w postępowaniu zabezpieczającym), a więc istnieje możliwość zwrócenia się o potrzebne informacje za pośrednictwem tej poczty, a więc z zachowaniem możliwości udokumentowania starań o uzyskanie danych pozwalających ustalić termin dokonania czynności procesowej. Oczywiście właściwym było zwrócenie się pisemne do Komornika o podanie dat uprawomocnienia się postanowień o ustaleniu kosztów postępowania zabezpieczającego, natomiast w sytuacji gdy wystąpienie to dotyczyło między innymi postanowienia, którego w tym jeszcze nie doręczono pozwanemu (sprawa kosztów ustalonych tym postanowieniem nie jest przedmiotem niniejszego rozpoznania), to można było spodziewać się, że odpowiedź na to pismo nastąpi dopiero po uprawomocnieniu się tego właśnie postanowienia, a więc w czasie przekraczającym 14 dni od daty uprawomocnienia się postanowienia z dnia 11 października 2012 roku.

Powyższe uwagi rzecz jasna nie oznaczają, że nie jest możliwe przywrócenie terminu do złożenia wniosku o przyznanie kosztów postępowania zabezpieczającego. Każdy wniosek musi podlegać indywidualnej ocenie, toteż nie można wyciągać generalizujących wniosków co do stwierdzenia istnienia podstaw do przywrócenia terminu z tego powodu, że w innej sprawie do takiego przywrócenia doszło.

W rozpoznawanej sprawie nie można stwierdzić, że takie podstawy zaistniały. Wobec tego trafne było rozstrzygnięcie odmawiające przyznania kosztów postępowania zabezpieczającego w zakresie kosztów zastępstwa ustalonych postanowieniem komorniczym z dnia 11 października 2012 roku. Uchybienie terminowi do złożenia wniosku o przyznanie kosztów postępowania zabezpieczającego powoduje, że wygasa roszczenie o zwrot tych kosztów (zob. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2002 roku, II CKN 639/00).

W związku z powyższym, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., należało postanowić jak w sentencji.

SSO Piotr Sałamaj SSO Krzysztof Górski SSO Leon Miroszewski